

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

4 MARS 1954.

PROJET DE LOI

portant le texte néerlandais de la loi du 18 octobre
1908 sur le gouvernement du Congo Belge.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

J'ai l'honneur de soumettre aux délibérations du Parlement un projet de loi, portant le texte néerlandais de la loi du 18 octobre 1908 sur le gouvernement du Congo Belge.

Bien que cet acte législatif, ainsi que ceux qui l'ont modifié et complété, aient été publiés dans les deux langues nationales selon le prescrit de l'article premier de la loi du 18 avril 1898, le texte néerlandais de la Charte Coloniale restait susceptible d'être amélioré. A la Commission, instituée au Ministère des Colonies par l'arrêté royal du 14 juin 1937, fut confiée la tâche de le reviser.

Le présent projet tend à donner force légale au texte ci-annexé, établi par la Commission prémentionnée.

Le Ministre des Colonies,

A. DEQUAE.

4 MAART 1954.

WETSONTWERP

houdende de Nederlandse tekst van de wet van
18 October 1908 op het gouvernement van
Belgisch-Kongo.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Ik heb de eer aan de beraadslagingen van het Parlement een ontwerp van wet te onderwerpen houdende de Nederlandse tekst van de wet van 18 October 1908 op het gouvernement van Belgisch-Kongo.

Hoewel deze wet, en de latere wetten die ze gewijzigd en aangevuld hebben, in beide nationale talen bekendgemaakt werden overeenkomstig de bepalingen van het eerste artikel van de wet van 18 April 1898, bleef de Nederlandse tekst van het Koloniaal Handvest voor verbetering vatbaar. Aan de Commissie, ingesteld in het Ministerie van Koloniën bij koninklijk besluit van 14 Juni 1937, werd opdracht gegeven hem te herzien.

Onderhavig ontwerp heeft tot doel kracht van wet te verlenen aan de hierbijgevoegde tekst, die door hierboven vermelde Commissie werd voorbereid.

De Minister van Koloniën,

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Colonies, le 5 octobre 1953, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant le texte néerlandais de la loi du 18 octobre 1908 sur le gouvernement du Congo belge », a donné le 26 octobre 1953 l'avis suivant :

Le projet comporte un article unique qui a pour objet de remplacer la version néerlandaise de la loi du 18 octobre 1908 sur le gouvernement du Congo belge par le texte annexé au projet.

Aux termes de l'article 41 de la Constitution, un projet de loi ne peut être adopté par l'une des Chambres qu'après avoir été voté article par article.

La présentation du texte serait plus conforme aux exigences de cette disposition constitutionnelle si le système suivant était adopté.

Le projet comporterait un article premier rédigé comme suit :

« Article premier.

» La version néerlandaise de la loi du 18 octobre 1908 sur le gouvernement du Congo belge, modifiée par les lois des 29 mars 1911, 5 mars 1912, 9 décembre 1912, par l'arrêté-loi du 14 novembre 1916, par les lois des 10 août 1921, 12 août 1923, 15 avril 1924, 3 août 1924, 26 novembre 1926, 18 mai 1929, 22 juillet 1931, 27 juin 1935, par l'arrêté-loi du 19 mai 1942 et par les lois des 11 juillet 1951 et 29 juillet 1953, est remplacée, à la date de l'entrée en vigueur respective de cette loi et de ces modifications, par le texte néerlandais suivant : »

L'article premier, ainsi rédigé, serait présenté dans une colonne de gauche, son correspondant en néerlandais serait présenté dans une colonne de droite et la nouvelle version néerlandaise suivrait sur toute la largeur de la page.

..

La nouvelle version néerlandaise aura, par rapport à la version française, l'avantage d'être une version coordonnée, alors que la version française restera éparpillée en une quinzaine de lois. Dès lors, le Conseil d'Etat propose d'insérer dans la loi, après la nouvelle version néerlandaise, un article 2 rédigé comme suit :

« Art. 2.

» Le Gouvernement coordonnera les dispositions de la loi du 18 octobre 1908 avec les modifications qu'elle a subies et la fera réimprimer au *Moniteur belge*. »

..

Les références aux lois qui ont modifié la loi de 1908 devraient être omises dans le texte. Elles réapparaîtront dans l'arrêté de coordination, sous forme de renvois à des notes en bas de page, ou, si on l'estime nécessaire avant cette coordination, elles pourraient faire l'objet d'un tableau annexé à l'exposé des motifs.

..

Comme divers articles de la loi de 1908 comportent des textes analogues à ceux de la Constitution belge, il y aurait lieu de s'inspirer de la version néerlandaise de la Constitution lorsque celle-ci sera officiellement consacrée. C'est sous réserve de cette observation générale que le Conseil d'Etat formule les observations particulières suivantes au sujet de la version néerlandaise annexée au projet.

Article premier, alinéa 1er. — Le projet substitue le terme « rechts-persoonlijkheid » au terme « persoonlijkheid » qui figurait dans la loi de 1908.

Il résulte des travaux préparatoires de cette loi qu'il serait préférable de maintenir le mot « persoonlijkheid ».

Au sujet de l'article premier, alinéa 1er, on lit, en effet, dans le rapport fait au nom de la Commission de la Chambre des représentants :

« ... Diverses propositions se firent jour. L'une d'elle visait et proclamait l'autonomie financière de la Colonie ... »

» L'expression à son tour fut critiquée et après qu'une proposition d'insérer dans la loi le texte de l'article 115 de la Constitution belge

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 5e October 1953 door de Minister van Koloniën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende de Nederlandse tekst van de wet van 18 October 1908 op het gouvernement van Belgisch-Kongo », heeft de 26e October 1953 het volgend advies gegeven :

Het enig artikel van het ontwerp strekt er toe, de Nederlandse tekst van de wet van 18 October 1908 op het Gouvernement van Belgisch-Kongo door de bij het ontwerp gevoegde tekst te vervangen.

Luidens artikel 41 van de Grondwet kan « een wetsontwerp door één van de Kamers slechts aangenomen worden nadat daarover artikelsgewijs gestemd is ».

Om aan de vereisten van die grondwetsbepaling te voldoen, kan de tekst beter volgens het onderstaande schema worden voorgedragen.

Het ontwerp zou een eerste artikel bevatten, te lezen als volgt :

« Eerste artikel.

» De Nederlandse tekst van de wet van 18 October 1908 op het Gouvernement van Belgisch-Kongo, gewijzigd bij de wetten van 29 Maart 1911, 5 Maart 1912, 9 December 1912, bij de besluitwet van 14 November 1916, bij de wetten van 10 Augustus 1921, 12 Augustus 1923, 15 April 1924, 3 Augustus 1924, 26 November 1926, 18 Mei 1929, 22 Juli 1931, 27 Juni 1935, bij de besluitwet van 19 Mei 1942 en bij de wetten van 11 Juli 1951 en 29 Juli 1953, wordt, op de datum van de respectieve inwerkingtreding van die wet en van die wijzigingen, door de volgende Nederlandse tekst vervangen : ... »

De Franse tekst van dit artikel zou in de linker kolom, de Nederlandse in de rechter kolom komen te staan. Over de hele breedte van de bladzijde volge dan de nieuwe Nederlandse tekst.

..

De nieuwe Nederlandse tekst heeft op de Franse dit voordeel dat hij een coördinatie is, terwijl de Franse over een vijftiental wetten versnipperd blijft. Daarom stelt de Raad van State voor, na de nieuwe Nederlandse tekst een artikel 2 van de volgende inhoud op te nemen :

« Art. 2.

De Regering zal de bepalingen van de wet van 18 October 1908 samenordenen met de daarin aangebrachte wijzigingen en zal ze in het *Belgisch Staatsblad* laten herdrukken. »

..

De verwijzingen naar de wetten die de wet van 1908 hebben gewijzigd, dienen uit de tekst te worden geschrapt. In het coördinatiebesluit zullen zij opnieuw voor de dag komen in de vorm van verwijzingen in voetnoot; mocht men het vóór die coördinatie nodig oordelen, dan kunnen zij worden opgenomen in een bij de memorie van toelichting gevoegde tabel.

..

In verscheidene artikelen van de wet van 1908 komen bepalingen voor van dezelfde aard als die van de Belgische Grondwet; daarom ware het nodig bij de Nederlandse tekst van de Grondwet aan te sluiten, wanneer die officieel bekrachtigd zal zijn. Slechts onder voorbehoud van deze algemene opmerking, maakt de Raad van State de volgende bijzondere opmerkingen aangaande de Nederlandse tekst die bij het ontwerp is gevoegd.

Eerste artikel, eerste lid. — Het ontwerp stelt de term « rechts-persoonlijkheid » in de plaats van « persoonlijkheid », dat in de wet van 1908 voorkomt.

Blijkens de parlementaire voorbereiding van die wet verdient het de voorkeur, het woord « persoonlijkheid » te behouden.

Met betrekking tot het eerste lid van het eerste artikel zegt het verslag, gedaan namens de Commissie van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

« ... Diverses propositions se firent jour. L'une d'elles visait et proclamait l'autonomie financière de la Colonie ... »

» L'expression à son tour fut critiquée et après qu'une proposition d'insérer dans la loi le texte de l'article 115 de la Constitution belge

eut été rejetée, un membre émit l'avis que la solution devait se trouver dans la personnification juridique ou civile reconnue à la Colonie et déposa un amendement en ce sens.

» C'est en s'inspirant de cet échange de vues que le Gouvernement, dans ses amendements présentés en 1907, soumit à la Commission le texte suivant :

» Toute possession coloniale de la Belgique a une personnalité juridique distincte de celle de la métropole.

» Ce texte fit l'objet d'une nouvelle discussion au sein de la Commission. Un membre fit observer qu'il y aurait inconvénient et danger à admettre soit les termes « personnalité juridique », soit ceux de « personnalité civile ». L'idée paraîtrait correspondre uniquement à une conception, à une création de droit privé. Le mot « personnalité », sans aucune qualification, répond le mieux aux préoccupations de la Commission.

» Celle-ci partagea cette manière de voir et, par quatorze voix contre une, adopta la proposition du Gouvernement avec la suppression du mot « juridique » (*Pasinomie*, 1908, p. 839, Recueil des pièces imprimées par ordre de la Chambre des Représentants, session 1907-1908, t. III, n° 150). »

Art. 5. — A l'alinéa premier, ligne 7, la virgule après « nationalité » est à supprimer.

Art. 6. — A l'alinéa 5, le mot « koning » doit s'écrire avec majuscule.

Art. 11. — A l'alinéa 2, les mots « koloniale schatkist » s'écrivent avec majuscules (voy. art. 14, 2° et 30, 4°).

Art. 15. — Le signe indiquant un paragraphe doit précéder le chiffre.

Art. 20. — Au dernier alinéa, le terme « veranderen » devrait être remplacé par « verzachten » qui rend mieux la signification de « commuer ».

Art. 24, alinéa 4. — Il est préférable d'écrire « raadsleden » et « raadslid » au lieu de « leden » et « lid ».

Art. 30bis. — Les alinéas 3 et 4 n'ont pas tenu compte des modifications qui résultent de l'article 19 de la loi du 29 juillet 1953 organisant, en ce qui concerne les bases métropolitaines d'Afrique, la poursuite et la répression des infractions, modifiant certaines dispositions du titre II du Code de procédure pénale militaire et donnant au Gouverneur général du Congo belge le droit de réquisitionner les troupes et les moyens de base (*Moniteur belge*, 4 septembre 1953, p. 5385).

A l'alinéa 3 ligne 2, les mots « de door de rechtbanken der Kolonie uitgesproken strafdienst » sont à remplacer par « de krachtens de bijzondere wetten der Kolonie uitgesproken strafdienst ».

A l'alinéa 4, ligne 2, les mots : « de door de Belgische rechtbanken uitgesproken vrijheidsstraffen » sont à remplacer par « de krachtens de wetten van het moederland uitgesproken vrijheidsstraffen ».

Disposition transitoire.

Il y a lieu de compléter la loi de 1908 en faisant mention des dispositions transitoires de la loi du 11 juillet 1951 (art. 2 et 3) modifiant la loi de 1908 sur le Gouvernement du Congo belge, en ce qui concerne la carrière des magistrats.

eut été rejetée, un membre émit l'avis que la solution devait se trouver dans la personnification juridique ou civile reconnue à la Colonie et déposa un amendement en ce sens.

» C'est en s'inspirant de cet échange de vues que le Gouvernement, dans ses amendements présentés en 1907, soumit à la Commission le texte suivant :

» Toute possession coloniale de la Belgique a une personnalité juridique distincte de celle de la métropole.

» Ce texte fit l'objet d'une nouvelle discussion au sein de la Commission. Un membre fit observer qu'il y aurait inconvénient et danger à admettre soit les termes « personnalité juridique », soit ceux de « personnalité civile ». L'idée paraîtrait correspondre uniquement à une conception, à une création de droit privé. Le mot « personnalité », sans aucune qualification, répond le mieux aux préoccupations de la Commission.

» Celle-ci partagea cette manière de voir et, par quatorze voix contre une, adopta la proposition du Gouvernement avec la suppression du mot « juridique » (*Pasinomie*, 1908, p. 839, Recueil des pièces imprimées par ordre de la Chambre des Représentants, session 1907-1908, t. III, n° 150). »

Art. 5. — In het eerste lid, regel 7, worde de komma na « nationaliteit » geschrapt.

Art. 6. — In het vijfde lid schrijve men « koning » met hoofdletter.

Art. 11. — In het tweede lid moet « koloniale schatkist » met hoofdletters worden geschreven (zie artikelen 14, 2°, en 30, 4°).

Art. 15. — Het paragraafteken moet het cijfer voorafgaan.

Art. 20. — In het laatste lid zou de term « veranderen » moeten vervangen worden door « verzachten », dat de betekenis van « commuer » beter weergeeft.

Art. 24, vierde lid. — Het ware verkieslijk « raadsleden » en « raadslid » te schrijven in plaats van « leden » en « lid ».

Art. 30bis. — In het derde en het vierde lid is geen rekening gehouden met de wijzigingen, die het gevolg zijn van artikel 19 van de wet van 29 Juli 1953 tot regeling van de vervolging en de bestraffing van misdrijven wat betreft de basis van het moederland in Afrika, tot wijziging van sommige bepalingen van titel II van het Wetboek van Strafrechtspleging voor het leger en tot toekenning aan de Gouverneur-generaal van Belgisch-Kongo van het recht van opeising van de troepen en de middelen van de basis (*Belgisch Staatsblad* van 4 September 1953, blz. 5385).

In het derde lid, regel 2, zijn de woorden : « de door de rechtbanken der Kolonie uitgesproken strafdienst » te vervangen door : « de krachtens de bijzondere wetten der Kolonie uitgesproken strafdienst ».

In het vierde lid, regel 2, zijn de woorden : « de door de Belgische rechtbanken uitgesproken vrijheidsstraffen » te vervangen door : « de krachtens de wetten van het moederland uitgesproken vrijheidsstraffen ».

Overgangsbepaling.

De wet van 1908 dient te worden aangevuld met de vermeldingen van de overgangsbepalingen van de wet van 11 Juli 1951 (art. 2 en 3) tot wijziging der wet van 18 October 1908 op het Gouvernement van Belgisch-Kongo, wat de loopbaan der magistraten betreft.

La chambre était composée de

MM. :

J. SUETENS, premier président du Conseil d'Etat, président;
M. SOMERHAUSEN, conseiller d'Etat;
G. VAN BUNNEN, conseiller d'Etat;
J. VAUTHIER, assesseur de la section de législation;
L. FREDERICQ, assesseur de la section de législation;
G. PIQUET, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de

M. VAN BUNNEN.

Le Greffier,

(signé) G. PIQUET.

Le Président,

(signé) J. SUETENS.

Pour expédition délivrée à M. le Ministre des Colonies.

Le 13 novembre 1953.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

De kamer was samengesteld uit

de HH. :

J. SUETENS, eerste-voorzitter van de Raad van State, voorzitter;
M. SOMERHAUSEN, raadsheer van State;
G. VAN BUNNEN, raadsheer van State;
J. VAUTHIER, bijzitter van de afdeling wetgeving;
L. FREDERICQ, bijzitter van de afdeling wetgeving;
G. PIQUET, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van

de H. VAN BUNNEN.

De Griffier,

(get.) G. PIQUET.

De Voorzitter,

(get.) J. SUETENS.

Voor uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Koloniën.

De 13e November 1953.

De Griffier van de Raad van State,

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre des Colonies;

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Colonies est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

La version néerlandaise de la loi du 18 octobre 1908 sur le gouvernement du Congo Belge, modifiée par les lois des 29 mars 1911, 5 mars 1912, 9 décembre 1912, par l'arrêté-loi du 14 novembre 1916, par les lois des 10 août 1921, 12 août 1923, 15 avril 1924, 3 août 1924, 26 novembre 1926, 18 mai 1929, 22 juillet 1931, 27 juin 1935, par l'arrêté-loi du 19 mai 1942 et par les lois des 11 juillet 1951 et 29 juillet 1953, est remplacée, à la date de l'entrée en vigueur respective de cette loi et de ces modifications, par le texte néerlandais suivant :

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Koloniën;

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Koloniën is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

De Nederlandse tekst van de wet van 18 October 1908 op het gouvernement van Belgisch-Kongo, gewijzigd bij de wetten van 29 Maart 1911, 5 Maart 1912, 9 December 1912, bij de besluitwet van 14 November 1916, bij de wetten van 10 Augustus 1921, 12 Augustus 1923, 15 April 1924, 3 Augustus 1924, 26 November 1926, 18 Mei 1929, 22 Juli 1931, 27 Juni 1935, bij de besluitwet van 19 Mei 1942 en bij de wetten van 11 Juli 1951 en 29 Juli 1953, wordt, op de datum van de respectieve inwerkingtreding van die wet en van die wijzigingen, door de volgende Nederlandse tekst vervangen :

WET OP HET GOUVERNEMENT VAN BELGISCH-KONGO.

EERSTE HOOFDSTUK.

Rechtstoestand van Belgisch-Kongo.

Eerste artikel.

Belgisch-Kongo heeft een persoonlijkheid, onderscheiden van die van het Moederland.

Voor Belgisch-Kongo gelden bijzondere wetten.

Het actief en het passief van België en van de Kolonie blijven gescheiden.

Dienvolgens blijft de uitbetaling van de Kongolese rente uitsluitend ten laste van de Kolonie, tenzij een wet er anders over beslist.

HOOFDSTUK II.

Rechten van de Belgen, de Vreemdelingen en de Inlanders.

Art. 2.

Alle inwoners van de Kolonie genieten de rechten die erkend zijn door de artikelen 7, eerste en tweede lid, 8 tot 15, 16, eerste lid, 17, eerste lid, 21, 22 en 24 van de Belgische Grondwet. De woorden « de wet », voorkomend in

de artikelen 7, tweede lid, 8, 9, 10, 11, 17, eerste lid, en 22 van de Belgische Grondwet, worden, wat de Kolonie betreft, vervangen door de woorden « de bijzondere wetten of de decreten ».

In perszaken, kan geen maatregel worden genomen behalve overeenkomstig de wetten en de decreten die daarvoor gelden.

Niemand kan worden gedwongen te arbeiden voor rekening of ten voordele van particulieren of van maatschappijen.

Wat de inlanders betreft, zullen wetten eerlang de zakelijke rechten en de vrijheid van de persoon regelen.

Art. 3.

Het gebruik der talen is vrij. Het zal door decreten derwijze geregeld worden dat de rechten der Belgen en der Kongolezen gewaarborgd zijn, en alleen voor de handelingen der openbare overheid en voor de gerechtszaken.

In dezen, zullen de Belgen in Kongo gelijke waarborgen genieten als hun in België zijn verzekerd. Te dien einde zullen decreten uitgevaardigd worden uiterlijk vijf jaar nadat deze wet is afgekondigd.

Alle decreten en reglementen van algemene aard worden opgesteld en bekendgemaakt in de Nederlandse en in de Franse taal. Beide teksten zijn officieel.

Art. 4.

De Belgen, de in de Kolonie geïmmatriculeerde Kongolezen en de vreemdelingen genieten alle door de wetgeving van Belgisch-Kongo erkende burgerlijke rechten. Voor hun persoonlijk statuut gelden hun nationale wetten, zover zij niet strijdig zijn met de openbare orde.

De niet-geïmmatriculeerde inlanders van Belgisch-Kongo genieten de burgerlijke rechten die hun door de wetgeving der Kolonie en door hun gewoonten worden erkend, zover deze noch met de wetgeving, noch met de openbare orde strijdig zijn. De niet-geïmmatriculeerde inlanders uit de naburige streken worden met hen gelijkgesteld.

Art. 5.

De Gouverneur-Generaal waakt voor het behoud van de inlandse bevolking en voor de verbetering van haar levensvoorwaarden op zedelijk en stoffelijk gebied. Hij bevordert de uitbreiding van de vrijheid van de persoon, het geleidelijk opgeven van de polygamie en de ontwikkeling van de eigendom. Hij beschermt en bevordert, zonder onderscheid van nationaliteit of eredienst, alle godsdienstige, wetenschappelijke of liefdadige instellingen en ondernemingen die daartoe worden tot stand gebracht en ingericht of er toe strekken de inlanders te onderrichten en hun de voordelen der beschaving te doen begrijpen en waarderen.

De christelijke missionarissen, de geleerden, de ontdekkingsreizigers, hun geleide, hun bezit en hun verzamelingen worden op een bijzondere wijze beschermd.

Art. 6.

Een vaste Commissie wordt ingesteld, met opdracht over het ganse grondgebied der Kolonie te waken voor de bescherming der inlanders en voor de verbetering van hun levensvoorwaarden op zedelijk en stoffelijk gebied.

De Koning bepaalt het aantal leden van de Commissie; hij stelt het inrichtingsreglement er van vast.

De Voorzitter van de Commissie is de Procureur-Generaal bij de rechtbank van beroep der hoofdstad. De overige leden worden door de Koning benoemd onder de personen die op het grondgebied der Kolonie verblijven en die, uit de aard van hun ambt of hun bezigheid, bijzonder bevoegd lijken om die beschermingstaak te vervullen. De Commissie benoemt de secretaris uit haar midden.

Zij vergadert ten minste éénmaal per jaar; zij wordt door haar voorzitter bijeengeroepen.

De Koning kan de Commissie indelen in subcommissiën, waarvan hij het inrichtingsreglement vaststelt.

Ieder jaar, zendt de Commissie aan de Koning een gemeenschappelijk verslag over de maatregelen die in het belang van de inlanders dienen te worden genomen. Dit verslag wordt bekendgemaakt.

De leden van de Commissie doen, zelfs afzonderlijk, bij de officieren van het openbaar ministerie aangifte van de misbruiken en de onwettelijkheden waarvan de inlanders het slachtoffer mochten zijn.

HOOFDSTUK III.

Uitoefening der machten.

Art. 7.

De wet beslist in alle zaken oppermachtig.

De Koning oefent de wetgevende macht uit door middel van decreten, behoudens in zaken die bij de wet worden geregeld.

Elke wet brengt, zodra zij is bekendgemaakt, van rechtswege opheffing mede van de bepalingen der decreten die met haar in strijd zijn.

De decreten worden op de voordracht van de Minister van Koloniën genomen.

Geen decreet is bindend dan nadat het is bekendgemaakt op de bij decreet voorgeschreven wijze.

De hoven en de rechtbanken passen de decreten enkel toe, zover deze met de wetten niet strijdig zijn.

Art. 8.

De uitvoerende macht berust bij de Koning. Zij wordt uitgeoefend door middel van reglementen en van besluiten.

De hoven en de rechtbanken passen de reglementen en de besluiten enkel toe, zover deze met de wetten en de decreten overeenkomen.

Geen reglement of besluit is bindend dan nadat het is bekendgemaakt.

Art. 9.

Geen besluit van de Koning is van kracht, tenzij het medeondertekend is door een Minister die, door deze medeondertekening alleen, daarvoor verantwoordelijk wordt.

Aan deze formaliteit zijn eveneens onderworpen de uitgaven gedaan door middel van het bijzonder fonds van 50,000,000 frank, welk bedrag door het 3^e en het 4^e lid van artikel 4 der aanvullingsakte van 5 Maart 1908 aan de Koning en aan zijn opvolgers wordt toegekend.

De bij deze aanvullingsakte vastgestelde annuïteiten wendt de Koning aan, in de verhouding die hij bepaalt, voor de bestemmingen vermeld in het 5^e lid van artikel 4 derzelfde akte.

Art. 10.

Geen douanerecht, geen belasting, geen vrijstelling van belasting kan ingevoerd worden dan bij een wetgevende akte. Afschrift van de nieuwe decreten en wetgevende ordonnantiën waarbij zij werden ingevoerd, wordt gevoegd bij de memorie van toelichting van het eerste ontwerp van koloniale begroting dat bij de Wetgevende Kamers zal ingediend worden.

De Gouverneur-Generaal en de door hem behoorlijk gemachtigde ambtenaren of beambten van het koloniaal bestuur kunnen, zelfs buiten de bij decreet bepaalde gevallen, de inlanders tijdelijke vrijstellingen van belasting verlenen.

De opbrengst van de douanerechten en belastingen wordt uitsluitend voor de behoeften der Kolonie voorbehouden.

Art. 11.

De in België gangbare gouden en zilveren munten zijn onder dezelfde voorwaarden gangbaar in de Kolonie.

Een koninklijk besluit bepaalt de datum waarop de door de Onafhankelijke Kongostaat geslagen zilveren munten niet meer gangbaar zijn en door de Koloniale Schatkist niet meer ingewisseld worden.

De winst eventueel opgeleverd door het slaan van de Belgische munten die de Kolonie nodig heeft, komt de koloniale begroting ten goede.

Het staat de Koning vrij bijzondere pasmunten te slaan voor de Kolonie; deze munten zijn in België niet gangbaar.

Art. 12.

De begroting van ontvangsten en uitgaven der Kolonie wordt elk jaar vastgesteld bij de wet. De begrotingswet kan echter bepalen dat de begroting zal gelden voor twee jaar.

Indien vijf dagen vóór het ingaan van het dienstjaar de Kamers de begroting niet hebben aangenomen, stelt de Koning de ontvangsten vast en opent hij om de drie maanden, tot de Kamers een beslissing hebben getroffen, de nodige voorlopige kredieten ten behoeve van het Ministerie van Koloniën.

De Koning of in de Kolonie, de Gouverneur-Generaal beveelt de overschrijvingen en, in geval van dringende behoeften, de nodige bijkomende uitgaven. Binnen drie maanden, maakt de Minister van Koloniën aan de Kamers een afschrift over van het koninklijk besluit of van de ordonnantie en dient een wetsontwerp tot goedkeuring in.

Art. 13.

De algemene rekening van de Kolonie wordt, na onderzoek door het Rekenhof, vastgesteld bij de wet.

Het Hof ziet na of geen artikel van de uitgaven der begroting werd overschreden en of de overschrijvingen en de bijkomende uitgaven werden goedgekeurd bij de wet.

Het Rekenhof doet zich door het Ministerie van Koloniën alle staten en rekeningstukken afgeven en alle inlichtingen en ophelderingen verstrekken die nodig zijn om de ontvangst en de uitgave der gelden te controleren.

De algemene rekening van de Kolonie wordt met de opmerkingen van het Rekenhof aan de Kamers medegedeeld.

Art. 14.

De Kolonie kan geen lening aangaan, geen kapitaal of geen interesten van een lening waarborgen, geen werken uit buitengewone middelen uitvoeren, indien zij daartoe niet bij een wet is gemachtigd.

Indien echter de behoeften van de Koloniale Schatkist het vereisen, kan de Koning zonder voorafgaande machtiging schatkistbiljetten uitgeven of vernieuwen, die interest opbrengen en binnen een termijn van ten hoogste vijf jaar betaalbaar zijn. De schatkistbiljetten in omloop mogen 70,000,000 frank niet te boven gaan en de opbrengst daarvan kan enkel tot betaling van regelmatig aangenomen uitgaven worden aangewend.

Art. 15.

Voor afstand en concessie gelden de volgende regelen :

§ 1. Elke spoorweg- of mijnconcessie wordt bij decreet verleend.

Evenwel kan de Gouverneur-Generaal, onder de algemene bij decreet gestelde voorwaarden, mijnconcessies van ten hoogste 800 ha. verlenen.

§ 2. Voor elke afstand, en voor elke concessie van welke duur ook, van domeingronden wordt toestemming of machtiging bij decreet verleend :

a) indien de goederen, gelegen buiten de omtrek van de gebieden door de Gouverneur-Generaal tot stadsgebied verklaard, meer dan 500 ha. beslaan en onder bezwarende titel worden afgestaan of in concessie gegeven onder de algemene voorwaarden en volgens het tarief vastgesteld in de reglementen op het verkopen en verhuren van gronden;

b) indien de goederen, in al de andere gevallen, meer dan 10 ha. beslaan.

§ 3. Evenwel kan de Gouverneur-Generaal, onder de algemene voorwaarden, bij decreet gesteld, gronden buiten de omtrek der gezegde gebieden kosteloos afstaan of in concessie geven, en zulks tot beloop van 100 ha. indien de gronden voor landbouw, veeteelt of bosbouw bestemd zijn, of tot beloop van 5 ha. indien zij daarvoor niet bestemd zijn.

§ 4. Onder de algemene voorwaarden bij decreet gesteld en behoudens goedkeuring van de Koning, in elk afzonderlijk geval, kan de Gouverneur-Generaal gronden binnen de omtrek van gezegde gebieden gelegen, tot beloop van 10 ha., en gronden buiten die omtrek gelegen, tot beloop van 200 ha., kosteloos afstaan of in concessie geven aan de wetenschappelijke, menslievende of godsdienstige verenigingen en aan de overeenkomstig de wetgeving erkende instellingen van openbaar nut.

§ 5. — Gedurende 30 dagen van de zitting worden, in beide Kamers ter Tafel gelegd, samen met al de bewijsstukken, alle ontwerpen van decreet tot :

a) concessie van spoorwegen, mijnen of goudhoudende aanslibbingen;

b) afstand van domeingoederen van meer dan 10,000 ha.;

c) concessie van het genot van domeingoederen, indien de oppervlakte daarvan 25,000 ha. te boven gaat en de concessie voor meer dan 30 jaar wordt verleend.

§ 6. Tot bepaling van de maximumoppervlakte vastgesteld in vorige paragrafen, wordt rekening gehouden met iedere afstand of concessie van domeingoederen, die de cessionaris of de concessiehouder vroeger in dezelfde provincie heeft verkregen. Deze goederen worden evenwel niet medegerekend, indien de nieuwe afstand of concessie slaat op goederen van niet meer dan 2 ha., en onder bezwarende titel geschiedt onder de algemene voorwaarden en volgens het tarief vastgesteld in de reglementen op het verkopen en verhuren van goederen. Zij worden ook niet medegerekend, indien de buiten de omtrek der stadsgebieden gelegen gronden die het voorwerp uitmaken van de afstand of de concessie bepaald onder § 4, gelegen zijn op ten minste 10 km. van de vroeger afgestane of in concessie gegeven gronden van dezelfde aard.

§ 7. Elke akte tot verlening van een concessie, beperkt ze tot een bepaalde tijd, bevat een beding van wederinkoop en vermeldt de gevallen waarin de concessie vervalt.

§ 8. Een opgave van iedere kosteloze afstand en concessie verleend bij toepassing van §§ 3 en 4, alsook van de mijnconcessie verleend bij toepassing van het 2^e lid van § 1, wordt opgenomen in het verslag over het bestuur van Belgisch-Kongo dat bij de Kamers wordt ingediend.

Art. 16.

Het contingent van de weermacht wordt elk jaar bij decreet vastgesteld.

Art. 17.

Het burgerlijk gerecht en het militair gerecht worden bij decreet ingericht.

De officieren van het openbaar ministerie oefenen hun ambt uit onder het gezag van de Minister van Koloniën, die aan de Gouverneur-Generaal opdracht kan verlenen.

Art. 18.

§ 1. Behoudens de bij decreet bepaalde gevallen, kunnen de beroepsmagistraten eerst vast benoemd worden nadat zij voorlopig werden aangewezen voor een tijdperk van werkelijke dienst waarvan de duur 3 jaar niet mag te boven gaan.

§ 2. De beroepsmagistraten worden door de Koning vast benoemd voor een enkele termijn van 23 jaar werkelijke dienst.

Deze termijn wordt op hun aanvraag tot 27 jaar werkelijke dienst verlengd, ofwel tot het verstrijken van hun 60^e jaar.

In geen geval echter mag de loopbaan der magistraten verlengd worden na hun 65^e levensjaar.

De termijn waarvoor de magistraten vast zijn benoemd, omvat de tijd van de werkelijke dienst die zij als magistraat met voorlopige aanstelling of in enige andere dienst dan de magistratuur hebben gedaan.

§ 3. Op aanvraag van de belanghebbenden of ambtshalve kan aan de loopbaan van de vastbenoemde magistraten een einde worden gemaakt in het 16^e, het 19^e, het 22^e of het 25^e jaar werkelijke dienst.

Aan de loopbaan van de voorzitters, raadsheren en plaatsvervangende raadsheren der Hoven van beroep, alsook aan die van de voorzitters en rechters der rechtbanken van eerste aanleg kan volgens bovenstaande bepalingen ambtshalve alleen een einde worden gemaakt op de voordracht van de Gouverneur-Generaal, om de redenen bij decreet bepaald en op eensluidend advies van het Hof van beroep.

§ 4. De beroepsmagistraten die na ten minste vijftien jaar werkelijke dienst hun inruststelling bekomen, worden tot het pensioen toegelaten.

Wedden, verloftijden en pensioenen worden bij decreet vastgesteld ⁽¹⁾.

Art. 18bis.

De voorzitters, raadsheren en plaatsvervangende raadsheren der Hoven van beroep, alsook de voorzitters en rechters der rechtbanken van eerste aanleg, die vast benoemd zijn, kunnen zonder hun toestemming niet meer verplaatst worden dan wegens dringende behoeften en bij voorlopige maatregel.

Nochtans kunnen de rechters der rechtbanken van eerste aanleg zonder hun toestemming verplaatst worden, binnen het rechtsgebied van de rechtbank van eerste aanleg waartoe zij behoren; zij kunnen verplaatst worden buiten het rechtsgebied, indien wijzigingen worden aangebracht aan het rechtsgebied waarin zij hun ambt uitoefenen.

In elk geval van verplaatsing ontvangen de voorzitters, raadsheren, plaatsvervangende raadsheren der Hoven van beroep, alsook de voorzitters en rechters der rechtbanken van eerste aanleg, die vast benoemd zijn, ten minste gelijke wedde als deze welke aan hun vroeger ambt was verbonden.

De Koning heeft het recht de magistraten van het Parket te schorsen en te ontslaan. De andere vast benoemde beroepsmagistraten kan Hij noch schorsen noch ontslaan dan op de voordracht van de Gouverneur-Generaal, om de redenen bij decreet bepaald en op eensluidend advies van het Hof van beroep.

Art. 19.

De bestuursoverheid kan de werking der hoven en rechtbanken niet verhinderen, stilleggen of schorsen.

De Koning kan echter om redenen van openbare veiligheid, binnen een bepaald grondgebied en voor een bepaalde tijd, de werking in strafzaken van de burgerlijke hoven en rechtbanken schorsen en in hun plaats de militaire gerechten daarmede belasten.

In spoedeisende gevallen, hebben de Gouverneur-Generaal en, in de grondgebieden door de Koning ingericht als vice-gouvernement-generaal, de Vice-Gouverneur-Generaal dezelfde macht. Zij kunnen die macht niet uitoefenen dan na het advies te hebben ingewonnen van de Procureur-Generaal, of van de officier van het openbaar ministerie die van de Procureur-Generaal opdracht heeft gekregen.

Art. 20.

Recht wordt gesproken en de rechterlijke beslissingen worden ten uitvoer gelegd in naam des Konings.

De terechtzittingen van de rechtbanken zijn openbaar, tenzij de openbaarheid gevaar oplevert voor de orde of de goede zeden en in dit geval wordt zulks door de rechtbank bij vonnis verklaard.

Elk vonnis vermeldt de gronden waarop het rust. Het wordt in openbare terechtzitting uitgesproken.

De Koning heeft het recht de straffen kwijt te schelden, te verminderen en te verzachten.

⁽¹⁾ De wet van 11 Juli 1951, tot wijziging der wet van 18 October 1908 op het Gouvernement van Belgisch-Kongo, wat de loopbaan der magistraten betreft, behelst de volgende overgangsbepalingen :

Art. 2 : « De magistraten die bij het inwerkingtreden van deze wet nog geen volledige termijn van drie en twintig jaar werkelijke dienst hebben gedaan kunnen die termijn voltooien, welke ook hun leeftijd weze. »

Art. 3 : « Voor de beroepsmagistraten, die voor een tweede termijn van drie en twintig jaar zijn benoemd of bevestigd eindigt de loopbaan na het verstrijken van de driejarige periode van werkelijke dienst, die loopt op de datum van de inwerkingtreding dezer wet, en uiterlijk één jaar na deze datum. »

Art. 21.

De Koning is in de kolonie vertegenwoordigd door een Gouverneur-Generaal, bijgestaan door een of meer Vice-Gouverneurs-Generaal.

Behalve de personen die in een of andere van deze hoedanigheden het grondgebied van de Onafhankelijke Kongostaat hebben bestuurd, kan niemand tot het ambt van Gouverneur-Generaal of van Vice-Gouverneur-Generaal worden benoemd, indien hij geen Belg is door geboorte of door staatsnaturalisatie.

Art. 22.

De uitvoerende macht kan de uitoefening van haar rechten niet opdragen dan aan de personen en de gestelde lichamen die haar hiërarchisch ondergeschikt zijn.

De Gouverneur-Generaal en, in de grondgebieden door de Koning ingericht als Vice-Gouvernement-Generaal, de Vice-Gouverneur-Generaal oefenen door middel van ordonnantiën de uitvoerende macht uit die de Koning hun opdraagt.

Opdracht van de wetgevende macht is verboden.

De Gouverneur-Generaal en, in de grondgebieden door de Koning ingericht als Vice-Gouvernement-Generaal, de Vice-Gouverneur-Generaal kunnen in spoedeisende gevallen de uitvoering van de decreten tijdelijk schorsen en ordonnantiën nemen die kracht van wet hebben. Deze ordonnantiën zijn niet meer bindend na een termijn van zes maanden, indien zij vóór het verstrijken van die termijn niet bij decreet zijn goedgekeurd.

De ordonnantiën die kracht van wet hebben en de ordonnantiën van algemeen bestuur zijn niet bindend dan nadat zij op de bij decreet voorgeschreven wijze zijn bekend gemaakt.

HOOFDSTUK IV.

De Minister van Koloniën en de Koloniale Raad.

Art. 23

De Minister van Koloniën wordt door de Koning benoemd en ontslagen. Hij maakt deel uit van de Ministerraad.

De artikelen 86 tot 91 van de Belgische Grondwet zijn op hem van toepassing.

Art. 24.

Een Koloniale Raad wordt ingesteld, bestaande uit een voorzitter en veertien raadsleden.

De Minister van Koloniën zit de Raad voor. Hij is stemgerechtigd en, bij staking van stemmen, is zijn stem beslissend. Indien hij afwezig is of verhinderd, wordt hij vervangen door een ondervoorzitter, door de Koning uit de Raad gekozen.

Acht raadsleden worden door de Koning benoemd. Zes worden door de Wetgevende Kamers gekozen: drie door de Senaat en drie door de Kamer van Volksvertegenwoordigers; zij worden gekozen bij geheime stemming en bij bij volstrekte meerderheid van stemmen.

Ieder jaar treden af een van de raadsleden door de Koning benoemd en, om de beurt, een van de raadsleden benoemd door de Kamer of een van de raadsleden benoemd door de Senaat. De raadsleden treden af naar anciënniteit; zij kunnen herbenoemd worden. Wanneer door ontslag, overlijden of anderszins een mandaat openvalt voordat de duur er van verstreken is, voleindt het nieuwe raadslid het mandaat van het raadslid dat hij vervangt.

Het ambt van raadslid en dat van lid van de Kamer der Volksvertegenwoordigers of van de Senaat zijn onverenigbaar.

De ambtenaren van het koloniaal bestuur, in werkelijke dienst, kunnen geen deel uitmaken van de Raad.

Art. 25.

De Koloniale Raad beraadslaagt over al de vraagstukken die de Koning hem onderwerpt.

Behalve in spoedeisende gevallen, wordt de Koloniale Raad geraadpleegd over al de ontwerpen van decreet. De ontwerpen worden hem door de Koning onderworpen, samen met een memorie van toelichting.

Binnen de termijn door zijn inrichtingsreglement bepaald, geeft de Raad advies in een met redenen omkleed verslag. Het verslag vermeldt het aantal tegenstemmers en de redenen van hun stemming.

Indien het ontwerp van decreet dat de Koning ter ondertekening wordt voorgelegd, niet overeenkomt met het advies van de Raad, voegt de Minister van Koloniën er een met redenen omkleed verslag bij.

Indien de Raad geen uitspraak heeft gedaan binnen de termijn door zijn reglement bepaald, kan het decreet worden genomen op een met redenen omkleed verslag van de Minister van Koloniën.

Het verslag van de Koloniale Raad en, bij voorkomend geval, het verslag van de Minister van Koloniën worden terzelfder tijd als het decreet bekendgemaakt.

De decreten die in spoedeisende gevallen zijn genomen, worden binnen tien dagen na hun dagtekening aan de Raad onderworpen : van de redenen tot spoed wordt hem kennis gegeven. Het verslag van de Raad wordt bekendgemaakt uiterlijk een maand na de mededeling van het decreet.

Art. 26.

De Koloniale Raad vraagt aan het Gouvernement alle inlichtingen die hij voor zijn werkzaamheden nuttig acht. Hij kan het Gouvernement wenselijk voorleggen.

HOOFDSTUK V.

Buitenlandse betrekkingen.

Art. 27.

De Koning sluit de verdragen betreffende de Kolonie.

De bepalingen van artikel 68 van de Belgische Grondwet over de verdragen zijn van toepassing op de verdragen die de Kolonie betreffen.

Art. 28.

Tot de bevoegdheid van 's Rijks Minister van Buitenlandse Zaken behoren de betrekkingen van België met de vreemde mogendheden aangaande de Kolonie.

HOOFDSTUK VI.

Algemene bepalingen.

Art. 29.

De beslissingen in burgerlijke en handelszaken, gewezen door de rechtbanken die in het Moederland zitting houden, en de scheidsrechterlijke uitspraken uitvoerbaar in België hebben kracht van gewijsde in de Kolonie en zijn er van rechtswege uitvoerbaar.

De authentieke akten uitvoerbaar in België zijn van rechtswege uitvoerbaar in de Kolonie.

De beslissingen in burgerlijke en handelszaken, gewezen door de rechtbanken die in de Kolonie zitting houden, en de scheidsrechterlijke uitspraken uitvoerbaar in Kongo hebben kracht van gewijsde in België en zijn er van rechtswege uitvoerbaar.

De authentieke akten uitvoerbaar in de Kolonie zijn van rechtswege uitvoerbaar in België.

Art. 30.

Al wie vervolgd wegens een in de Kolonie gepleegd misdrijf, in België wordt gevonden, staat er vóór de Belgische rechtbanken terecht, overeenkomstig de koloniale strafwet doch volgens de vormen bij de Belgische wet bepaald.

De bij de koloniale strafwet gestelde strafdienst wordt, volgens zijn duur, vervangen door gevangenisstraf, opsluiting of dwangarbeid van dezelfde duur.

De kamer van inbeschuldigingstelling kan de verdachte naar de koloniale rechtbanken verwijzen, hetzij op zijn verzoek, hetzij krachtens een eenparige beslissing, genomen op vordering van het openbaar ministerie, de verdachte gehoord of behoorlijk gedagvaard. De terechtzitting is openbaar, tenzij de verdachte eist dat de zaak met gesloten deuren wordt behandeld. Bij voorkomend geval verlengt de kamer zover als nodig de geldigheidsduur van het bevel tot aanhouding.

Al wie vervolgd wegens een in België gepleegd misdrijf op het grondgebied van de Kolonie wordt gevonden, wordt aan het Belgisch gerecht overgeleverd om overeenkomstig de Belgische wetten terecht te staan.

De verdachte kan, indien de Belgische overheid zijn overlevering niet heeft geëist, zich door een bijzonder gemachtigde vóór het Belgische gerecht doen vertegenwoordigen.

Bestaat een misdrijf uit feiten gedeeltelijk op Belgisch en gedeeltelijk op koloniaal grondgebied gepleegd, dan wordt het beschouwd als in België gepleegd.

Zijn er verscheidene mededaders die de enen op Belgisch en de anderen op koloniaal grondgebied worden gevonden, dan zijn alleen de Belgische rechtbanken bevoegd.

De rechtbank bevoegd ten aanzien van de hoofddaders, is eveneens bevoegd ten aanzien van de medeplichtigen.

Art. 30bis.

De beslissingen gewezen in strafzaken door het Belgisch of door het koloniaal gerecht hebben kracht van gewijsde op Belgisch en op koloniaal grondgebied en zijn er van rechtswege uitvoerbaar.

De personen door het Belgisch of door het koloniaal gerecht tot vrijheidsstraffen veroordeeld ondergaan die straffen in de Belgische of in de koloniale gevangenissen, naargelang zij in België of in de Kolonie worden gevonden.

Wordt de tenuitvoerlegging in België vervolgd, dan wordt de krachtens de bijzondere wetten der Kolonie uitgesproken strafdienst vervangen, indien hij vijf jaar niet te boven gaat, door een gevangenisstraf van dezelfde duur; indien hij vijf jaar te boven gaat maar niet meer bedraagt dan tien jaar, door opsluiting van dezelfde duur; indien hij tien jaar te boven gaat, door dwangarbeid van dezelfde duur.

Wordt de tenuitvoerlegging in de Kolonie vervolgd, dan worden de krachtens de wetten van het moederland uitgesproken vrijheidsstraffen vervangen door strafdienst van dezelfde duur.

Art. 30ter.

De veroordeelden die geen inlanders uit de Kolonie of uit de naburige koloniën zijn en in de koloniale gevangenissen hoofdstrafdiensten ondergaan welke samen zes maanden te boven gaan, kunnen naar de Belgische gevangenissen worden overgebracht.

De overbrenging wordt bevolen door de Gouverneur-Generaal of, in geval van opdracht, door de Vice-Gouverneur-Generaal der provincie waar de veroordeelde wordt gevangen gehouden, na advies van de Procureur-Generaal bij het Hof van beroep van het rechtsgebied of van de Procureur des Konings die van deze toestand opdracht heeft gekregen.

Een koninklijk besluit bepaalt de prijs van het onderhoud per dag in de Belgische gevangenissen en in die der Kolonie.

De Kolonie draagt de kosten van gevangenhouding en van overbrenging van de personen die wegens in de Kolonie gepleegde misdrijven werden gestraft.

Het Moederland draagt de kosten van gevangenhouding en van overbrenging van de personen die wegens buiten de Kolonie gepleegde misdrijven werden gestraft.

Art. 30quater.

De opbrengst van de geldboeten opgelegd door de rechtbanken van de Kolonie en door de Belgische rechtbanken wegens in de Kolonie gepleegde misdrijven, wordt in de Koloniale Schatkist gestort.

De opbrengst van de geldboeten geïnd in de Kolonie maar uitgesproken door de Belgische rechtbanken wegens buiten de Kolonie gepleegde misdrijven, wordt in de Schatkist van het Moederland gestort.

Art. 30quinquies.

Wat betreft de voorwaardelijke invrijheidstelling, zijn de veroordeelden onderworpen aan de bepalingen van de Belgische wet of aan die van de koloniale wet, naargelang zij in België of in de Kolonie hun straffen ondergaan of zich aldaar in staat van voorwaardelijke vrijheid bevinden.

Evenwel, wat betreft de hoegrootheid der straffen en de duur der gevangenzetting welke moet worden ondergaan, zijn de bepalingen van de koloniale wet van toepassing op de veroordeelden die in België straffen ondergaan, uitgesproken wegens in de Kolonie gepleegde misdrijven.

De invrijheidstelling van de personen die door de rechtbanken der Kolonie werden veroordeeld en hun straf in België ondergaan, wordt bevolen door de Minister van Justitie, na advies van de bestuurder en van de bestuurscommissie van de strafinrichting, alsook van de procureur-generaal bij het hof in welks rechtsgebied deze inrichting is gelegen.

De invrijheidstelling van de personen die door de Belgische rechtbanken werden veroordeeld en hun straf in de Kolonie ondergaan, wordt bevolen door de Gouverneur-Generaal of, in geval van opdracht, door de Vice-Gouverneur-Generaal der provincie waar de veroordeelde wordt gevangen gehouden, na advies van de bestuurder der gevangenis en van de procureur-generaal bij het hof van beroep in welks rechtsgebied zij is gelegen, of van de procureur des Konings die van deze daartoe opdracht heeft gekregen.

De invrijheidstelling wordt ingetrokken door de Gouverneur-Generaal of, in geval van opdracht, door de Vice-Gouverneur-Generaal der provincie waar de in vrijheid gestelde zich bevindt, na advies van de procureur-generaal van het rechtsgebied of van de procureur des Konings die van deze daartoe opdracht heeft gekregen.

Art. 31.

In alle zaken wordt de betekening van de gerechtelijke en buitengerechtelijke akten welke bestemd zijn voor de personen die in de Kolonie hun woonplaats of hun verblijfplaats hebben, in België onderworpen aan de algemene regelen betreffende de betekening van de akten bestemd voor personen die in het buitenland hun woonplaats of hun verblijfplaats hebben. Bij voorkomend geval echter, treedt de Minister van Koloniën op in de plaats van de Minister van Buitenlandse Zaken.

Omgekeerd, wordt de betekening van de gerechtelijke en buitengerechtelijke akten welke bestemd zijn voor personen die in België hun woonplaats of hun verblijfplaats hebben, in de Kolonie onderworpen aan de algemene regelen betreffende de betekening van de akten bestemd voor de personen die in het buitenland hun woonplaats of hun verblijfplaats hebben.

De opdrachten tot onderzoek uitgaande van de bevoegde Belgische of koloniale overheid zijn van rechtswege uitvoerbaar op het Belgisch en op het koloniaal grondgebied

Art. 32.

De leden van de Wetgevende Kamers kunnen niet terzelfder tijd bezoldigd ambtenaar, bezoldigd beambte of vast aangesteld advocaat van het koloniaal bestuur zijn.

Te rekenen van de afkondiging van deze wet, kan geen lid van een der beide Wetgevende Kamers worden benoemd, of, indien het lid thans zulke ambten bekleedt, bij het verstrijken van de termijn er van, worden herbenoemd tot afgevaardigde van de Regering, tot beheerder of commissaris van maatschappijen op aandelen die in Belgisch-Kongo ondernemingen met winstooigmerken drijven, ingeval die ambten op enige wijze worden bezoldigd en de Staat aandeelhouder van de maatschappij is.

Dit laatste verbod geldt eveneens voor de leden van de Koloniale Raad, voor de Gouverneur-Generaal, voor de Vice-Gouverneurs-Generaal, voor de magistraten en voor de ambtenaren in dienst van het koloniaal bestuur.

De kandidaten voor de Kamers die worden gekozen hoewel zij ambten uitoefenen waarvoor de bovenvermelde verbodsbepalingen gelden, worden maar tot de eedaflegging toegelaten na die ambten te hebben neergelegd.

De leden van de Kamers kunnen tot de in het eerste en het tweede lid vermelde ambten slechts worden benoemd ten minste een jaar na het verstrijken van hun mandaat. Deze termijn geldt niet voor de benoeming tot het ambt van Gouverneur-Generaal of van Vice-Gouverneur-Generaal van de Kolonie.

Art. 33.

§ 1. — De Belgische ambtenaren en militairen gemachtigd om een openbaar ambt te aanvaarden in de Kolonie, vóór of na de aanhechting er van, behouden hun ancienniteit en hun rechten op bevordering in het bestuur of bij het wapen dat zij tijdelijk hebben verlaten.

De weddeverhogingen en de bevorderingen worden hun verleend op de datum waarop zij deze zouden verkregen hebben, indien zij werkelijk in dienst van het Moederland waren gebleven.

Voor de toepassing van deze paragraaf, worden met een openbaar ambt gelijkgesteld de bedieningen in de organismen tot onderneming van diensten die bij een wet zijn erkend als van algemeen nut.

§ 2. — De Belgische magistraten gemachtigd om een ambt in de magistratuur van de Kolonie te aanvaarden behouden hun ancienniteit en hun rechten op bevordering in de magistratuur van het Moederland.

Art. 34.

De minderjarige Belgen kunnen geen dienst nemen in het koloniaal leger zonder de schriftelijke toestemming van hun vader of van hun moederweduwe, of indien zij wees zijn, van hun voogd. Deze laatste moet bij beslissing van de familierraad worden gemachtigd.

Gedurende hun actieve dienst kunnen de Belgische miliciens niet worden gemachtigd om in het koloniaal leger dienst te nemen. Elke machtiging die hun wordt gegeven in strijd met deze bepaling van de wet, wordt als ongegaan beschouwd.

Art. 35.

Behalve van de vlag en het zegel van België, kan de Kongo-Kolonie gebruik maken van de vlag en het zegel waarvan de Kongostaat zich heeft bediend.

Art. 36.

De decreten, reglementen en andere akten die van kracht zijn in de Kolonie, behouden hun bindende kracht, behalve de met deze wet strijdige bepalingen, die zijn opgeheven.

Art. 37.

Ieder jaar, vóór het einde van de maand October, wordt bij de Kamers, in 's Konings naam, een verslag over het bestuur van Belgisch-Kongo ingediend.

Dit verslag bevat alle nodige gegevens om de vertegenwoordigers der Natie in te lichten over de politieke, economische, financiële en zedelijke toestand van de Kolonie.

Het doet rekening van het gebruik dat gedurende het afgelopen dienstjaar werd gemaakt van de annuïteit, bepaald bij artikel 4 van de aanvullingsakte bij het verdrag tot afstand van de Onafhankelijke Kongostaat aan België.

Overgangsbepaling.

Art. 38.

Na de aanhechting behouden de beroepsmagistraten, de ambtenaren en al de overige leden van het personeel van de Onafhankelijke Kongostaat hun bevoegdheden tot het einde van hun dienstcontract en onder de voorwaarden daarin bepaald.

Art. 2.

Le Gouvernement coordonnera les dispositions de la loi du 18 octobre 1908 avec les modifications qu'elle a subies et la fera réimprimer au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 9 février 1954.

Art. 2.

De Regering zal de bepalingen van de wet van 18 October 1908 samenordenen met de daarin aangebrachte wijzigingen en zal ze in het *Belgisch Staatsblad* laten herdrukken.

Gegeven te Brussel, de 9 Februari 1954.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :
Le Ministre des Colonies,

VAN KONINGSWEGE :
De Minister van Koloniën,

A. DEQUAE.
